

Det började med skogen, en plats där vi modernitetens varelser finner och uppfinnar det gudomliga, det obegripliga. En plats för överskridande kanske likt det rum som Festen skapar. Skogen och Festen – platser som skapar magi, som ger oss rum för förändring

Vi läste om skogen.

I boken Granskogsfolk har religionshistorikern David Thurfjell intervjuat människor om deras upplevelser av och i skogen. "Efter ett tag blir man så trött att benen går av sig själv. (...) Stigar visar sig för fötterna, träd öppnar upp en väg, och man vet inte längre vem man är eller vart man är på väg. Tiden försvinner." Här finns beskrivningar av skogsbesök som både andliga och rent fysiska "för mig är andlighet en otroligt kroppslig upplevelse, det står inte i motsats till natur eller kropp." Skogspromenaden kan beskrivas som en resa "...ju längre man går i skogen desto mer är det som att komma in i en annan värld." En annan av de intervjuade talar om att det uppstår en känsla av ett möte med "en slags urkropp".

Festen, dansandet och dess rum är kanske en av de få platser som vi har kvar för att återta "förtrollningen" av livet.

Det finns i de här beskrivningarna något som liknar klubb-dansandet, att komma in i ett rum och känna det som att göra en resa tillsammans med andra. Men också dansandet som möjlighet att nå ett "bortom", uppgå i något större. En rit som kanske skapar transformation och förnyelse. Dansandet, festen och skogen hörde samman.

Vi läste om det rituella.

Så länge människan kunnat tänka så har hon funderat över de stora obegripliga frågorna. Hon har skapat riter och symboliska handlingar. Handlingar som ger henne ett språk för emotionella upplevelser och social gemenskap. Som skapar sammanhang och mening.

I dansandet, på festen och i skogen både upplöser och bekräftar vi vår existens, där skapas laddningar och urladdningar och där finns möjligheten att nya identiteter kan gestaltas, individuellt och i gemenskap.

Men det tycks som om vi alltmer avladdar vår tillvaro och för att använda den tyske sociologen Max Webers ord avförtrollas hela vår värld i den västerländska rationaliserings-processens spår. Festen, dansandet och dess rum är kanske en av de få platser som vi har kvar för att återta "förtrollningen" av livet.

Vi läste också om leken.

För i Festen bor också är det lekfulla, det oväntade. "Människan leker bara när hon i ordets fullaste bemärkelse är människa", skrev den tyske författaren och filosofen Friedrich Schiller i slutet av 1700-talet.

I leken tänjer vi på gränserna för det som vi uppfattar som verklighet. En annan värld tar plats i den vanliga. Leken är motsats till ordning och reda. Den kan vara underhållande, men den är inte lika med underhållning – den innebär att undersöka, pröva, lära sig, upptäcka och uppfinna.

Att leka, att dansa, att festa och att "förtrollas" är kanske det allvarligaste vi kan ägna oss åt.

Bodil Persson, dramaturg
Viktor Fröjd, koreograf